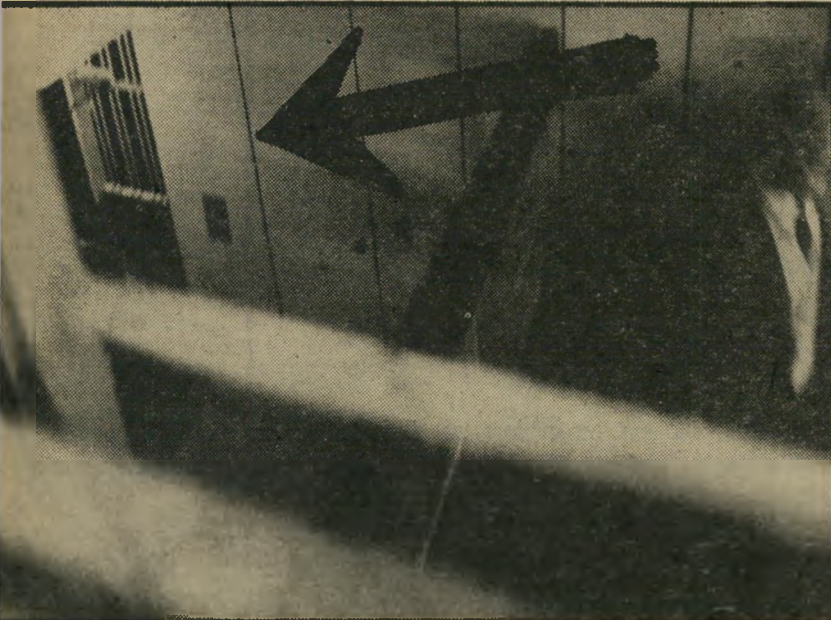

איירונסייד, מק'גארט והמלאך לא היו מסוגלים
לפענח התעלומה:

איך נעלמו היהלומים מתוך חדר הכספת

חדר הכספות

החדר השמור ביותר במדינה, ואחד המוגנים ביותר בעולם, הוא מרתף הכספות של בורסת היהלומים ברמת גן (החץ מצביע על הכניסה לתוכו). חדר-כספות זה מוגן במיתקנים האלקטרוניים המשוכללים ביותר בעולם, ובשמירה מעולה מאין כמותה. למרות זאת, נעלמו יהלומים.

על סכום קטן יותר — אך מיסתורית לא פחות. סיפר על המיקרה היהלומן הידוע בך ציון פוויילוב, מגדולי היצואנים בענף: „בא אלי סוחר זר מחו"ל, וקנה אצלי חבילה ב-20 אלף דולר. הוא לקח אותה (המשך בעמוד 26)

היה כבר השלישי בסידרת מעשי-שוד מיסתוריים, שהתרחשו בבניין המוגן ביר תר בארץ בשבועות האחרונים. סידרת מעשי-שוד שהועלמה מידיעת הציבור, נשמרה בסוד כמוס. רק הגניבה האחרונה הגיעה לעיתונות, בגלל החיפוש שנערך על גופם של מאות אנשים. השוד הנוכחי, ששללו הסתכם בפחות ממאה אלף ל"י, היה כאין וכאפס לעומת השוד שקדם לו, לפני מספר שבועות. אז, נעלמו, באורח מיסתורי לא פחות, יהלומים בשווי 600 אלף ל"י.

כיצד ייתכן הדבר, בהתחשב בנוהלי הביטחון הפנטסטיים המקיפים את הבניין? הסיבה, כפי שגילתה חקירת העולם הזה: סידורי הביטחון רק נראים פנטסטיים. על הגדול — עד עתה — בשרת מעשי השוד הגאוניים, הראוייה להיכלל בסידרת סיפורי-המתח של הטלוויזיה, סיפר השבוע ליאון ורהפסט, בעל האוצר השדוד: „נכנסתי ביום חמישי אחרי הצהריים לחדר הכספות, פתחתי את הכספת שלי והנחתי את החבילה בפנים.

„היו עימי כשישה יהלומנים בחדר. סגרתי את הכספת. אני בטוח כי הכנסתי את היהלומים פנימה. למחרת באתי להריץ את הסחורה, פתחתי את הכספת — והנה היא ריקה לחלוטין. „בזמן שעבר, היו בחדר הכספות 30 איש. אין לי כל מושג מי לקח את החבילה. גנבים יש בכל מקום. מה אני יכול לעשות? אני מעדיף לשלם מכיסי את הנזק. כן, יש ביטוח, ויש זיכוח עם הביטוח. אני מקווה כי ייגמר בסדר.”

ליאון ורהפסט ידוע ביושרו בין ציבור היהלומנים מזה עשרות שנים. איש אינו מטיל ספק בדבריו. בין אם הכניס את החבילה לכספת — ובין אם אפילו השאיר רה מתוך שיכחה מחוץ לכספת — מישהו נכנס לחדר הכספות, שדד את החבילה.

חקירות חשאיות

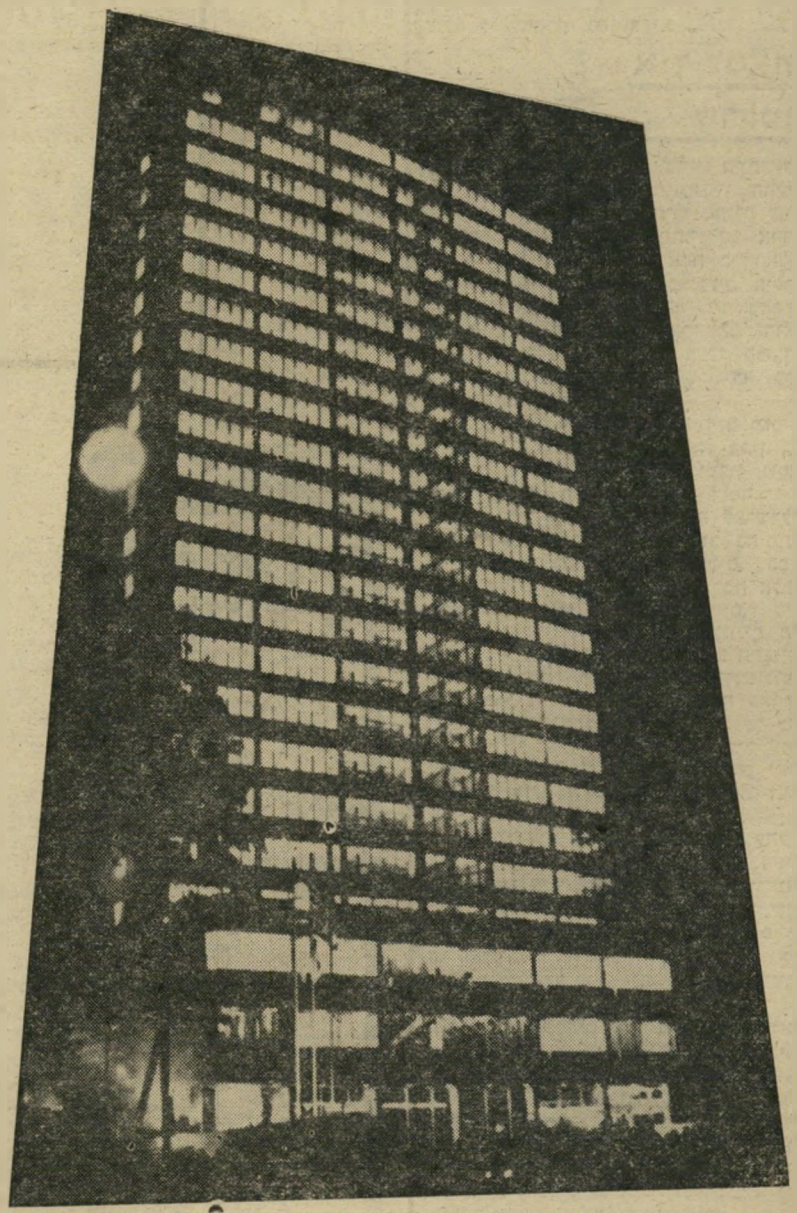
היהלומנים נחשבים לאנשים ידועים ביושרם — לפחות מבחינה מקצועית. מילה בעל-פה שלהם מספיקה לאישור עיסקות של רבבות ומאות אלפי ל"י, ללא חוזה או אף פתק בכתב. יהלומים במיליוני לירות שוכבים הופשיים על השולחנות, באולם הבורסה בבניין — ולא קורה להם דבר.

ואכן, יודעי-דבר הבינו, מצורת-הביצוע המבריקה, שהסיכויים לגילוי השודדים הגאוניים היו קלושים. התוצאה: השמאי יעקב שינאלד שמונה ע"י חברת הביטוח, הציע פרס של 60 אלף ל"י עבור החבילה שנעלמה, או עשרה אחוז מכל חלק ממנה שיוחזר, לא היה צורך בפירוש רשמי כדי להבין שההצעה מכוונת לשודד. זמן קצר לפני השוד-שלהשנה, אירעה במיבצר היהלומים תעלומה אחרת, אמנם

סגור לעסקים. איש לא נכנס. איש לא יצא. עשרות שומרים עצבניים של מודיין עין אזרחי, החברה המופקדת על ביטחון הבניין, שוטטו בכל פינות גורדי-השחקים, ניסו לפתור את התעלומה המזעזעת: כיצד נשדדה, באותו יום בצהריים, חבילת יהלומים בת 400 קאראט, בשווי 20 אלף דולר?

מה שהדאיג את ראשי היהלומנים ביותר, גרם לתגובה כה קיצונית כסגירת הבניין וחיפוש אישי על גופם של היהלומנים — היתה העובדה כי שוד זה

מחזה המרהיב התרחש ביום השני השבוע, בשעות הצהריים. בבניין בורסת היהלומים ברמת-גן ניצבו בשורה עשרות יהלומנים, ביניהם מיליונרים מפורסמים, הירשו לשומרים חמושיים והמורייפנים לערוך חיפוש מדוקדק על גופם, כאילו היו פושעים. למעלה ממאתיים סוחרים ויצרנים מכובדים חיכו בסבלנות בתור, עד שהסתיים החיפוש המזור, שהחל בשעה שתיים, ונגמר לקראת חמש אחר-הצהריים. וכל אותה עת, היה ארמון היהלומים

המיבצר המואר בניין בורסת-היהלומים ברמת-גן נראה כלפי חוץ כגורדי-שחקים מודרני ונינוח, ככל בניין-מישרדים אחר. למעשה, זהו מיבצר מוגן בקפדנות, שכל הנכנס לתוכו ויוצא ממנו נסקר ונטרק בייעולת האמורה להגן בצורה מושלמת על המיליונים הנמצאים בתוכו. האמנם?

קצין הביטחון של בניין הבורסה, הוא התנו של שלום ירקוני, בעליו של מודיעין אור רחי, שבדין מופקדת אבטחת הבניין.